

Przystanek historia

<https://przystanekhistoria.pl/pa2/tematy/film/127060,Ludwik-Benoit-Kariera-mimo-wojny.html>

(dokładny adres zamieszkania)

(zawód)

Teatr Nowy

(stanowisko i nazwa zakładu pracy)

CSRS

(kraj i miejscowość, do której ma być wydany)

10.84r. - 4

(termin wyjazdu i sposób pokrycia kosztów)

izdu, sposób pokrycia kosztów

"Pościg"

Przed wypełnieniem prosimy zapoznać się z pouczeniem na str. 2

DO BIURA PASZPORTÓW MSW

Proszę o wydanie paszportu uprawniającego do wyjazdu służbowego.

1. Nazwisko: BENOÎT

2. Imię: LUDWIK

3. Imiona rodziców i nazwisko panieństwa matki: Ludwik i Jadwiga Gutt

4. Nazwisko panieństwa (u męża):

5. W przypadku zmiany nazwiska i imienia podać poprzednie: nie

6. Data urodzenia: 18 lipiec 1920r

7. Miejsce urodzenia: Warszawa

8. Narodowość: polonia

9. Obywatelstwo: polonia

10. Stan cywilny: żonaty

11. Zawód: aktor

12. Wykształcenie: (przy studiach wyższych podać rok i kierunek studiów lub rok ukończenia i tytuł naukowy) Studia Szekspirańskie 1942r

13. Przynależność do organizacji politycznych i pełnione w nich funkcje: nie należy

14. Miejsce stałego zamieszkania: Łódź

15. Obecny dokładny adres: Łódź

16. Poprzednie miejsce zamieszkania w ostatnich latach:

20. Czy otrzymał odmowę na wyjazd za granicę? — kiedy: nie — do jakiego kraju:

21. Stosunek do państwowego obywatelstwa służby wojskowej: AK 7 POZNAN NF 0181334

22. Ostatni stopień wojskowy: plutony przybor

23. Czy i kiedy otrzymał kartę powołania do służby wojskowej: 1938 nie powołano

24. Czy był karany sądownie, za co i kiedy? nie karany

25. Wypomaganek:

a) Nazwisko: Benoit

b) Imię: Ludwik

77R15

Materiały z zasobu AIPN

BIOGRAM / BIOGRAFIA

Ludwik Benoît. Kariera mimo wojny

OKRES HISTORYCZNY

(1945-1948) Pierwsze lata Polski Ludowej (1948-1956) Stalinizm w Polsce (1956-1970) Od Października do Grudnia (1970-1980) Od Gdańska do Gdańska (1980-1990) Epoka Solidarności

Autor: EWA WÓJCICKA 17.07.2026

Po maturze w 1938 roku zdał do Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej w Warszawie, nie udało mu się jednak podjąć nauki. Brał udział w kampanii wrześniowej. W czasie okupacji należał do Armii Krajowej, działał również w Radzie Głównej Opiekuńczej. Już w 1944 roku współtworzył tajny Teatr Ziemi

łowickiej, ale jego kariera rozwinęła się dopiero po zakończeniu działań wojennych.

„Sylwetka toporna, jakby wyrzezana z drewnianego pnia, długie ręce i nogi, wydłużona twarz o nadmiernie wydłużonym podbródku i dolnej szczęce, a do tego wrodzone trudności dykcyjne. (...) Miał zwęzać, znakomicie poszerzają jego *emploi*, pozwalając mu odnieść sukces w rolach zróżnicowanych. W postaciach komediowych potrafi uwypuklić wszystkie nieproporcjonalności swej budowy (...). Te same warunki fizyczne służą również aktorowi przy interpretacji ról poważnych, a nawet tragicznych”

– tak o Ludwiku Benoit pisał Władysław Orłowski, prozaik, autor sztuk scenicznych.

Ludwik Benoit urodził się 18 lipca 1920 roku w Warszawie (wg innych źródeł w Wołkowysku). Mieszkał z matką oraz siostrą w Łowiczu. Tu uczył się w Gimnazjum im. Księcia Józefa Poniatowskiego. Po maturze w 1938 roku zdał do Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej w Warszawie. Według jednej wersji nauki nie podjął, druga sugeruje, że to wybuch wojny uniemożliwił ukończenie kształcenia w PIST. Brał udział w kampanii wrześniowej 1939 r. W czasie okupacji należał do Armii Krajowej, działał również w Radzie Głównej Opiekuńczej. W 1944 roku współtworzył tajny Teatr Ziemi Łowickiej.

Kariera teatralna

Po wojnie przeniósł się do Łodzi, gdzie występował w Teatrze Kukielkowym Centralnego Robotniczego Domu Kultury. Ben, jak nazywali go znajomi, nie spędził tu dużo czasu. Przeprowadził się na Pomorze. W 1946 roku ukończył Studio Aktorskie Iwo Galla w Gdańsku i zdał egzamin eksternistyczny. Zadebiutował w sztuce pt. „Mickiewiczowskie ballady” w reżyserii Haliny Gall, wystawianej w Teatrze Wybrzeże.

Tu zagrał również w „Homerze i Orchidei” (Diodor) oraz „Żeglarzu” (Paweł Szmidt).

W kolejnych latach występował w Poznaniu, Wrocławiu oraz Szczecinie, aby ostatecznie powrócić do Łodzi. Początkowo grał w Teatrze im. Stefana Jaracza, a następnie w Teatrze Nowym, z którym był związany przez ponad 30 lat. Na łódzkich scenach zagrał m.in. Zé-Osiołka w sztuce Alfredo Diasa Gomesa „Ten, który dotrzymuje słowa” czy Harpagona w „Skąpcu” Molièra.

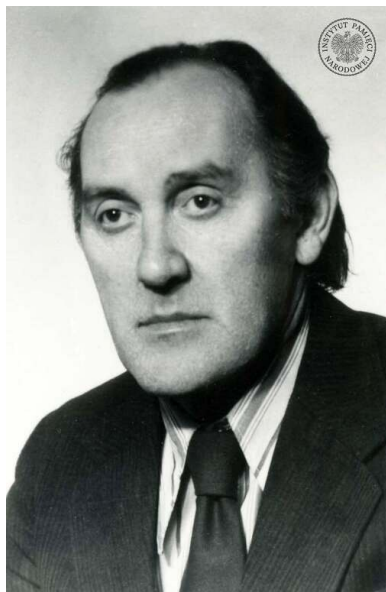

Ludwik Benoit, b.d. (fot. z zasobu AIPN)

Role filmowe

W filmie zadebiutował w 1950 r. jako rzeźbiarz w fabule Jana Rybkowskiego pt. „Warszawska premiera”. Rok później wystąpił w roli pierwszoplanowej, stangreta, w obrazie „Gromada” Jerzego Kawalerowicza. Ponownie pojawił się u Kawalerowicza w „Celulozie”, grając rolę przewoźnika Perehubki.

Był chętnie angażowany również przez innych reżyserów: Aleksandra Forda („Piątka z ulicy Barskiej”, „Krzyżacy”), Andrzeja Wajdę („Pokolenie”), Jerzego Zarzyckiego („Żołnierz królowej Madagaskaru”), Wojciecha Hasa („Rękopis znaleziony w Saragossie”), Kazimierza Tarnasa („Pan Samochodzik i praskie tajemnice”), Witolda Leszczyńskiego („Siekierzada”).

Ludwik Benoit, b.d. (fot. z zasobu AIPN)

Jego filmografia to również role komediowe, m.in. w: „Ewa chce spać”, „Pan Anatol szuka miliona”, „Inspekcja Pana Anatola”, „Jak rozpętałem drugą wojnę światową”. Występował także w filmach dla dzieci i młodzieży: „O dwóch takich, co ukradli księżyc”, jako Wojciech, ojciec Jacka i Placka, czy w baśni „Pierścień i róża” jako kapitan Zerwiłbski.

Niezapominanie pozostają także role serialowe Ludwika Benoit w: „Klubie Profesora Tutki”, „Niewiarygodnych przygodach Marka Piegusa”, „Przygodach Pana Michała” (Luśnia) czy „Nocach i dniach”.

Ponadto użyczył głosu słoniowi Dominikowi w serialu animowanym pt. „Proszę słonia” (także w filmie pełnometrażowym z 1978 r.).

Formularz osobowy Ludwika Benoit złożony w Biurze Paszportów MSW (z zasobu AIPN)

Formularz osobowy Ludwika Benoit złożony w Biurze Paszportów MSW (z zasobu AIPN)

Formularz wniosku do Biura Paszportów i Dowodów Osobistych MSW dotyczący wydania Ludwikowi Benoit paszportu w celu udziału w realizacji filmu pt. „Pościg” (z zasobu AIPN)

Wniosek do Biura Paszportów i Dowodów Osobistych MSW dotyczący wydania Ludwikowi Benoit paszportu w celu udziału w realizacji filmu pt. „Pościg” (z zasobu AIPN)

* * *

W 1963 r. za rolę Zé-Osiółka w sztuce „Ten, który dotrzymuje słowa” otrzymał indywidualną nagrodę na III Kaliskich Spotkaniach Teatralnych, a w 1983 r. tytuł najlepszego aktora na XXI Rzeszowskich Spotkaniach Teatralnych.

Został też uhonorowany państwowym Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1984) i odznaką „Zasłużony dla Kultury Narodowej” (1988).

Ludwik Benoit zmarł 4 listopada 1992 r., spoczął na cmentarzu komunalnym Doły w Łodzi.

Więcej interesujących materiałów na profilu **Archiwum IPN**

COFNIJ SIĘ